

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 6. decembrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “Burlington” – Agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “BURLINGTON” un “BURLINGTON ARCADE” – Agrākas Eiropas Savienības un valsts grafiskas preču zīmes “BURLINGTON ARCADE” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējuma, kas nav tikai vietēja mēroga, izmantošana komercdarbībā – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 4. punkts) – Netaisnīgi gūts labums no agrāku preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkts)

Lieta T-120/16

Tulliallan Burlington Ltd, Sentheljērā [*Saint-Hélier*] (Džersija), ko pārstāv *A. Norris, barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *M. Fischer*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājies lietā Vispārējā tiesā –

Burlington Fashion GmbH, Šmalenberga [*Schmallenberg*] (Vācija), ko pārstāv *A. Parr*, advokāts,

par prasību par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 94/2014-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Tulliallan Burlington* un *Burlington Fashion*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši *Ī. S. Foresters* [*I. S. Forrester*] un *E. Perillo* [*E. Perillo*] (referents),

sekretārs *J. Dragans* [*I. Dragan*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 22. martā,

ņemot vērā EUIPO atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 10. jūnijā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2016. gada 13. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2017. gada 28. aprīlī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2009. gada 12. novembrī persona, kas iestājusies lietā, *Burlington Fashion GmbH* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) pieteikumu par starptautiskas reģistrācijas Nr. 1017273 aizsardzību Eiropas Savienībā saskaņā ar grozīto Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. jūnija Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)). Reģistrācija, attiecībā uz kuru tika lūgta aizsardzība, ir grafiska preču zīme, kas attēlota šādi:

- 2 Preces, attiecībā uz kurām tika lūgta aizsardzība, ietilpst 3., 14., 18. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - 3. klase: “ziepes kosmētikas vajadzībām, ziepes tekstilizstrādājumiem, parfimērijas preces, ēteriskās eļļas, ādas, galvas ādas un matu mazgāšanās, kopšanas un dekoratīvie līdzekļi; personiskās tualetes līdzekļi, kas ietilpst šajā klasē, dezodoranti personīgai lietošanai, pirmsskūšanas līdzekļi un pēcskūšanas līdzekļi”;
 - 14. klase: “bižutērijas preces, rokaspulksteņi”;
 - 18. klase: “ādas un ādas imitācijas izstrādājumi, proti, ceļasomas, somas (kas ietilpst šajā klasē), nelieli ādas izstrādājumi (kas ietilpst šajā klasē), tostarp naudas maki, kabatas portfeļi, atslēgu maki; lietussargi un saules aizsargi saulesargu formā”;
 - 25. klase: “apavi, apģērbi, galvassegas, jostas”.
- 3 2010. gada 16. augustā prasītāja *Tulli Allan Burlington Ltd* iesniedza iebildumus atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 41. pantam (tagad – Regulas 2017/1001 46. pants) pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14. un 18. klasē. Prasītāja ir tirdzniecības galerijas “Burlington Arcade” Londonas (Apvienotā Karaliste) centrā īpašniece.

- 4 Iebildumi bija balstīti tostarp uz šādām agrākām preču zīmēm un tiesībām:
- vārdiska preču zīme “BURLINGTON”, kas 2003. gada 5. decembrī Apvienotajā Karalistē reģistrēta ar numuru 2314342 un pienācīgi atjaunota 2012. gada 29. oktobrī, ar kuru ir aptverti 35. un 36. klasē ietilpstošie pakalpojumi, un kas attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - 35. klase: “reklāmas laukumu noma un īre; izstāžu organizēšana komerciālos vai reklāmas nolūkos; gadatirgu organizēšana komerciālos nolūkos; reklāmas un veicināšanas pakalpojumi un informācijas sniegšana šajās jomās; trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti apskatīt un iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalū”;
 - 36. klase: “veikalu un biroju noma; nekustamā īpašuma noma vai apsaimniekošana; ēku vai telpu tajās noma; nekustamā īpašuma pārvaldība; informācijas pakalpojumi saistībā ar veikalu un biroju nomu; nekustamo īpašumu pakalpojumi; līdzekļu ieguldīšana fondos, fondu izveide”;
 - vārdiska preču zīme “BURLINGTON ARCADE”, kas 2003. gada 7. novembrī Apvienotajā Karalistē reģistrēta ar numuru 2314343 un pienācīgi atjaunota 2012. gada 29. oktobrī, ar kuru ir aptverti 35., 36. un 41. klasē ietilpstošie pakalpojumi, un kas attiecībā uz pēdējo minēto klasi atbilst šādam aprakstam: “izklaides pakalpojumi; sacensību organizēšana; izstāžu organizēšana; ar atpūtu saistītas informācijas nodrošināšana; teatralizētu izrāžu pakalpojumi; sporta aprīkojuma nodrošināšana; klātienē mūzikas uzvedumu un klātienē izklaides pakalpojumu nodrošināšana; mūzikas grupu klātienē uzstāšanās aprīkojuma un telpu nodrošināšana; klātienē izklaides pakalpojumu sniegšana; klātienē mūzikas pakalpojumi; dzīvās mūzikas uzvedumu pakalpojumi; klātienē priekšnesumu organizēšana”;
 - grafiska preču zīme, kas 2003. gada 7. novembrī Apvienotajā Karalistē reģistrēta ar numuru 2330341 un pienācīgi atjaunota 2013. gada 25. aprīlī, ar kuru ir aptverti 35., 36. un 41. klasē ietilpstošie pakalpojumi, un kas attēlota šādi:

- Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas 2006. gada 16. oktobrī reģistrēta ar numuru 3618857 un pēc spēkā neesamības pasludināšanas procesā Nr. 8715 C ierobežota ar papildpakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 41. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam: “reklāmas un veicināšanas pakalpojumi un informācijas sniegšana šajās jomās; trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti apskatīt un iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalū” (35. klase); “veikalu un biroju noma; nekustamā

īpašuma noma vai apsaimniekošana; ēku vai telpu tajās noma; nekustamā īpašuma pārvaldība; informācijas pakalpojumi saistībā ar veikalu nomu” (36. klase); “izklaides pakalpojumi; klātienē izklaides pakalpojumu sniegšana” (41. klase), kas attēlota šādi:

- 5 Iebildumu pamatojumam bija izvirzīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 4. un 5. punktā (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 4. un 5. punkts) paredzētie pamati.
- 6 2013. gada 22. novembrī Iebildumu nodaļa pēc tam, kad tā bija izskatījusi prasītājas iebildumus, pamatojoties uz Eiropas Savienības grafisko preču zīmi ar numuru 3618857, apmierināja minētos iebildumus attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14. un 18. klasē, līdz ar to piespriežot personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus.
- 7 2014. gada 2. janvārī persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 66.–71. pants) iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.
- 8 Ar 2016. gada 11. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu, piespriežot prasītājai atlīdzināt iebildumu un apelācijas procesā radušos izdevumus.
- 9 Apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome, pirmkārt, uzskatīja, ka, runājot par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošanu, agrāko preču zīmju reputācija nozīmīgajā teritorijā ir tikusi pierādīta attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 36. klasē, izņemot pakalpojumu “trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti [...] iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalu”, kas ietilpst 35. klasē. Otrkārt, runājot par minētās regulas 8. panta 4. punktā paredzēto iemeslu, tā būtībā uzskatīja, ka prasītāja nav pierādījusi, ka izskatāmajā lietā būtu izpildīti nepieciešamie nosacījumi, lai apliecinātu maldinošu izmantošanu un kaitējumu attiecībā uz mērksabiedrību. Treškārt, attiecībā uz minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu tā būtībā uzskatīja, ka attiecīgās preces un pakalpojumi esot atšķirīgi un esot izslēgta jebkāda sajaukšanas iespēja, turklāt neatkarīgi no attiecīgo preču zīmju līdzības.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

12 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri būtībā attiecas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu, procesuālo kļūdu un procesuālo noteikumu pārkāpumu, otrkārt, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu un minētās regulas 8. panta 4. punkta pārkāpumu un, treškārt, šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu

13 Ar pirmo pamatu prasītāja būtībā pārmet Apelācijas padomei, ka tā ir pieļāvusi kļūdu interpretācijā saistībā ar daļu no 35. klasē ietilpstošajām precēm, attiecībā uz kurām agrāko preču zīmju reputācija nav tikusi pierādīta. Otrkārt, tā apgalvo, ka minētā padome esot pieļāvusi kļūdu, definējot 35. un 36. klasē ietilpstošos pakalpojumus. Treškārt, tā norāda, ka šī Apelācijas padome ir pārkāpusi procesuālos noteikumus.

14 Pirmā iebilduma pamatojumā prasītāja apgalvo, ka ar 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem “trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti apskatīt un iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalu”, ir aptverti arī pakalpojumi, kurus sniedz “tirdzniecības galerijas”, nevis tikai “mazumtirdzniecības” pakalpojumi, kas tiek sniegti atsevišķos veikalos. Tās ieskatā, šāda interpretācija esot apstiprināta ar to, ka minētās klases aprakstā ir izmantots jēdziens “virknē [...] mazumtirdzniecības veikalu”, kas pierādot, ka, pretēji Apelācijas padomes apgalvotajam, drīzāk tirdzniecības galerijas pakalpojumi atbilst tādu dažādu preču komplektēšanas, kas tiek tirgotas “virknē veikalu”, pakalpojumiem nekā ekskluzīviem atsevišķu mazumtirdzniecības veikalu pakalpojumiem.

15 Apelācijas padome šajā ziņā turklāt neesot pareizi interpretējusi 2005. gada 7. jūlija spriedumu *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, turpmāk tekstā – “spriedums lietā *Praktiker*”, EU:C:2005:425). Proti, prasītājas ieskatā, Tiesa šajā spriedumā ir pieņēmusi plašu mazumtirdzniecības jēdziena interpretāciju, kura sniedz pat tiktāl, ka tajā ir ietverti tirdzniecības galerijas pakalpojumi.

16 Visbeidzot prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta arī procesuālā kļūda, jo Apelācijas padome ir konstatējusi, ka vienīgi persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi apsvērumus, lai gan arī prasītāja 2015. gada 12. novembrī ir iesniegusi apsvērumus.

17 Otrā iebilduma pamatojumā prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelācijas padome 35. un 36. klasē ietilpstošo pakalpojumu jēdzienu ir interpretējusi šauri, uzskatot, ka no sabiedrības viedokļa nepastāvot nekāda saikne starp attiecīgajiem pakalpojumiem un precēm, jo 35. un 36. klasē ietilpstošo preču un pakalpojumu patērētāju vidū ir arī to preču galapatērētāji, kas tiek tirgotas veikalos.

18 Visbeidzot trešā iebilduma pamatojumā prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi procesuālos noteikumus, uzskatot, ka prasītāja neesot iesniegusi argumentu, ar kuru tiktu pierādīts, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes vai arī tai tiktu nodarīts kaitējums.

19 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, lūdz noraidīt šo pamatu.

- 20 Runājot par pirmajiem diviem prasītājas izvirzītajiem iebildumiem, ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktam reģistrācijai pieteikto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to piesaka reģistrācijai attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja šī agrākā preču zīme ir Eiropas Savienības preču zīme, kam ir reputācija Eiropas Savienībā, un ja ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu bez pietiekama iemesla netaisnīgi tiek gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tām kaitēts. Tā kā šie nosacījumi ir kumulatīvi, ar to, ka kāds no tiem nav izpildīts, pietiek, lai minēto tiesību normu padarītu nepiemērojamu (spriedums, 2007. gada 22. marts, *Sigla /ITSB – Elleni Holding* (“VIPS”), T-215/03, EU:T:2007:93, 34. punkts).
- 21 Runājot it īpaši par nosacījumu, kas ir saistīts ar identiskumu vai līdzību ar agrāko preču zīmi, attiecībā uz līdzību starp konfliktējošajiem apzīmējumiem ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru konfliktējošo apzīmējumu vizuālās, fonētiskās vai konceptuālās līdzības vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopiespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus (skat. spriedumu, 2012. gada 9. marts, *Ella Valley Vineyards/ITSB – HFP* (“ELLA VALLEY VINEYARDS”), T-32/10, EU:T:2012:118, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Turklāt konkrētā sabiedrības daļa uztver divas preču zīmes kā līdzīgas tad, ja tās vismaz daļēji ir vienādas vienā vai vairākos konkrētos aspektos (skat. spriedumu, 2011. gada 14. aprīlis, *Lancôme /ITSB – Focus Magazin Verlag* (“ACNO FOCUS”), T-466/08, EU:T:2011:182, 52. punkts un tajā minētā judikatūra). Piemēram, no konceptuālā viedokļa divi apzīmējumi ir pietiekami tuvi, ja tie izsauc vienu un to pašu komercideju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, – *YTL Hotels & Properties* (“SPA VILLAGE”), T-625/15, nav publicēts, EU:T:2016:631, 35. punkts).
- 23 Visbeidzot, tā kā Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā ir prasīts, lai esošā līdzība būtu tāda, ka konkrētā sabiedrības daļa nevis sajauc konfliktējošos apzīmējumus, bet veic to sasaisti, proti, izveido starp tiem saikni, ir jāsecina, ka šajā normā preču zīmēm ar reputāciju paredzētā aizsardzība var tikt piemērota pat tad, ja konfliktējošajiem apzīmējumiem ir mazāka līdzības pakāpe (spriedums, 2015. gada 10. decembris, *El Corte Inglés/ITSB*, C-603/14 P, EU:C:2015:807, 42. punkts).
- 24 Izskatāmajā lietā vispirms ir jānoskaidro, ka Apelācijas padomes vērtējums, kurš ietverts apstrīdētā lēmuma 21.–24. punktā, ko prasītāja, starp citu, nav apstrīdējusi, un saskaņā ar kuru konfliktējošie apzīmējumi ir vidēji līdzīgi to kopējā vārdiskā elementa, proti, vārda “burlington”, dēļ, ir apstiprināms.
- 25 Turpinājumā no citiem aizsardzības nosacījumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā un ar kuriem prasītāja pamato savu pirmo pamatu, ir jāņem vērā arī nosacījums, kas saistīts ar agrāko preču zīmju un tiesību reputāciju un to iespējamo aizsardzību.
- 26 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, tā kā nav Eiropas likumdevēja pieņemtas reputācijas jēdziena tiesiskās definīcijas, Savienības tiesa uzskata, ka, lai izpildītu šo nosacījumu, agrākajai preču zīmei jābūt pazīstamai nozīmīgā konkrētās sabiedrības daļā, kuru skar šīs preču zīmes aptvertās preces vai pakalpojumi (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 6. februāris, *Aktieselskabet af 21. november 2001 /ITSB – TDK Kabushiki Kaisha* (“TDK”), T-477/04, EU:T:2007:35, 48. punkts, un 2015. gada 2. oktobris, *The Tea Board/ITSB – Delta Lingerie* (“Darjeeling”), T-627/13, nav publicēts, EU:T:2015:740, 74. punkts).
- 27 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka prasītājas agrākās preču zīmes, ar kurām ir aptverti 35. un 36. klasē ietilpstošie pakalpojumi, ir pazīstamas nozīmīgā atbilstošā tirgus sabiedrības daļā kā tādas, kas Apvienotajā Karalistē ir ļoti labi pazīstamas tirdzniecības galerijas, kas atrodas Londonas centrā un kas savās arkādēs apvieno luksusa veikalus, nosaukums. Tā kā lietas dalībnieki šo prasītājas agrāko preču zīmju reputāciju nav apstrīdējuši, izskatāmajā lietā noteikti rodas jautājums, vai minētā reputācija reāli atbilst 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem agrākas preču zīmes ir tikušas reģistrētas, lai prasītāja legītimi varētu saņemt aplūkotās reputācijas aizsardzību.

- 28 Apelācijas padomes ieskatā, runājot par 35. klasē ietilpstošajiem mazumtirdzniecības pakalpojumiem, prasītājas agrāko preču zīmju reputācija neesot tikusi pierādīta.
- 29 Šim Apelācijas padomes secinājumam tomēr nevar piekrist.
- 30 Vispirms ir jānorāda, ka 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka “mazumtirdzniecības mērķis ir preču pārdošana patērētājiem”, ka “ši tirdzniecība papildus juridiskam pārdošanas darījumam ietver visas darbības, ko veic tirgotājs, lai veicinātu šāda darījuma noslēgšanu”, un ka “šajās darbībās tostarp ietilpst pārdošanā piedāvāto preču sortimenta izvēle un dažādu pakalpojumu piedāvāšana, kas mudina patērētāju slēgt darījumu ar attiecīgo tirgotāju, nevis ar viņa konkurentu”.
- 31 Turklāt vispārējai tiesai arī ir bijusi iespēja precizēt, ka Tiesas veiktā un iepriekš 30. punktā atgādinātā interpretācija jautājumā par to, vai preču mazumtirdzniecība ir pakalpojums Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 2. panta izpratnē, “nevar būt izsmeloša un vispārpiemērojama mazumtirdzniecības pakalpojuma jēdziena definīcijai” (spriedums, 2014. gada 26. jūnijs, *Basic/ITSB – Repsol YPF* (“basic”), T-372/11, EU:T:2014:585, 55. punkts).
- 32 Tādējādi, pretēji tam, ko apgalvo EUIPO, šajā lietā Tiesas 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. punktā veiktā interpretācija neļauj apstiprināt to, ka iepirkšanās galerijas vai tirdzniecības centri pēc būtības ir izslēgti no 35. klasē definēto mazumtirdzniecības pakalpojumu jēdziena piemērošanas jomas.
- 33 Tiesas 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. punktā veiktā interpretācija turklāt nepieļauj arī EUIPO atbalstīto tēzi, saskaņā ar kuru tirdzniecības galerijas pakalpojumi galvenokārt esot ierobežoti ar nekustamo īpašumu nomas un pārvaldības pakalpojumiem un ka līdz ar to klienti, kuriem šie pakalpojumi ir adresēti, principā ir personas, kuras ir ieinteresētas iznomāt minētajā galerijā esošos veikalus vai birojus. Proti, minētajā punktā norādītais jēdziens “dažādi pakalpojumi” nevar neietvert arī pakalpojumus, kurus organizē tirdzniecības galerija, lai saglabātu jebkādu šādas tirdzniecības vietas pievilcību un praktiskās priekšrocības, turklāt atbilstoši pašiem 35. klases formulējumā izmantotajiem terminiem, jo tā mērķis drīzāk ir klientiem, kurus interesē dažādas preces, ļaut “tās ērti apskatīt un iegādāties virknē veikalu” un tādējādi palielināt šīs vietas klientu, kas ir ieinteresēti iegādāties minētās preces, pievilksanas spēku, kā to minētajā spriedumā ir norādījusi Tiesa, nekā pieļaut, ka šīs preces tiek nopirkta no “cita konkurenta”, kura tirdzniecības veikals neatrodas norādītajā iepirkšanās galerijā.
- 34 Līdz ar to ir jāsecina, ka, ņemot vērā 35. klases formulējumu, mazumtirdzniecības pakalpojumu jēdziens, kā Tiesa to ir interpretējusi 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. punktā, ietver arī tirdzniecības galerijas sniegtos tirdzniecības pakalpojumus.
- 35 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jākonstatē, ka izskatāmajā lietā Apelācijas padomes izmantotā mazumtirdzniecības jēdziena šaurā interpretācija ir kļūdaina un ka līdz ar to prasītāja var atsaukties uz agrāko preču zīmju reputācijas aizsardzību saistībā ar 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.
- 36 Turklāt Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka starp konfliktējošajām preču zīmēm neesot saiknes un ka prasītāja neesot pierādījusi, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu varētu tikt netaisnīgi gūts labums no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas vai tām varētu tikt nodarīts kaitējums.
- 37 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai varētu izmantot Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzēto aizsardzību, agrākas preču zīmes īpašniekam atbilstoši šī panta formulējumam iepriekš 20. punktā minēto nosacījumu ietvaros ir jāpierāda, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas bez

pietiekama iemesla rezultātā varētu tikt netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai varētu tikt nodarīts kaitējums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 22. marts, “VIPS”, T-215/03, EU:T:2007:93, 34. punkts).

- 38 Turklāt ir jāatgādina, ka netaisnīgi gūta labuma no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā ar attiecīgo preču zīmi aptverto preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētāju, kas ir samērā informēts un apdomīgs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 12. marts, *Antartica*/ITSB, C-320/07 P, nav publicēts, EU:C:2009:146, 46.–48. punkts). Runājot par tādām plaša patēriņa precēm kā, piemēram, ziepes, personiskās tualetes līdzekļi, ādas vai līdzīgi izstrādājumi, konkrēto sabiedrības daļu izskatāmajā lietā veido tieši vidusmēra patērētāji.
- 39 Tāpat ir jāatgādina, ka, lai saņemtu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā ieviesto aizsardzību, agrākās preču zīmes īpašniekam nav jāpierāda, ka eksistē reāls un pastāvošs kaitējums tā preču zīmei minētās tiesību normas izpratnē. Ja ir paredzams, ka šāds kaitējums radīsies no izmantošanas, ko vēlākās preču zīmes īpašnieks var censties veikt attiecībā uz savu preču zīmi, agrākās preču zīmes īpašniekam, lai tas varētu aizliegt minēto izmantošanu, nevar likt gaidīt, lai šis kaitējums reāli iestātos. Tomēr agrākās preču zīmes īpašniekam ir jāpierāda tādu faktu esamība, kas ļauj secināt, ka ir nopietna šāda kaitējuma rašanās iespēja nākotnē (spriedums, 2012. gada 10. maijs, *Rubinstein* un *L’Oréal*/ISTB, C-100/11 P, EU:C:2012:285, 93. punkts).
- 40 Līdz ar to, lai noteiktu, vai apstrīdētā apzīmējuma izmantošanas rezultātā netaisnīgi tiek gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, ir jāveic visaptverošs novērtējums, kurā tiek ņemti vērā visi atbilstošie attiecīgam gadījumam raksturīgie faktori, kuru skaitā ir it īpaši preču zīmes reputācijas intensitāte un atšķirtspējas pakāpe, konfliktējošo preču zīmju līdzības pakāpe, kā arī attiecīgo preču vai pakalpojumu raksturs un pielīdzināmības pakāpe (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 42. punkts).
- 41 Attiecībā it īpaši uz agrākās preču zīmes reputācijas intensitāti un atšķirtspējas pakāpi Tiesa ir nospriedusi, ka, jo nozīmīgāka ir šīs preču zīmes atšķirtspēja un reputācija, jo vieglāk var pieļaut kaitējuma tai esamību. Tāpat, jo tiešāk un spēcīgāk apstrīdētais apzīmējums atsauc atmiņā agrāko preču zīmi, jo lielāks kļūst risks, ka ar apzīmējuma pašreizējo vai nākotnē iespējamu izmantošanu netaisnīgi tiks gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 67. un 69. punkts).
- 42 Šajā kontekstā arī ir nospriests, ka agrākās preču zīmes īpašniekam vajadzības gadījumā ir jāpierāda, ka tās preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētāja saimnieciskā rīcība varētu būtu mainījusies tādēļ, ka ir izmantota vēlākā preču zīme vai ka pastāv nopietna iespēja, ka šādas izmaiņas varētu notikt nākotnē (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 77. un 81. punkts un rezolutīvās daļas 6) punkts).
- 43 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jākonstatē, ka izskatāmajā lietā prasītāja Apelācijas padomē vai Vispārējā tiesā nav iesniegusi atbilstošus faktus, kuri ļautu secināt, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu tiek netaisnīgi gūts labums no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas.
- 44 Pat ja prasītāja uzsver savu agrāko preču zīmju “gandrīz unikālo” raksturu, kā arī to “būtisko un ekskluzīvo” reputāciju, ir jānorāda, ka tā nav iesniegusi specifiskus elementus, ar kuriem varētu tikt pamatots fakts, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu tiek mazināts prasītājas agrāko preču zīmju pievilcīgums, it īpaši ņemot vērā 2013. gada 14. novembra spriedumā lietā *Environmental Manufacturing*/ITSB (C-383/12 P, EU:C:2013:741, 43. punkts) noteiktos kritērijus, saskaņā ar kuriem šādi secinājumi ir jāpamato “ar iespējamību analīzi un ņemot vērā parasto praksi attiecīgajā komercnozārē, kā arī jebkuru citu izskatāmās lietas apstākli”.

- 45 Fakts, ka citam saimnieciskās darbības subjektam var tikt atļauts izmantot preču zīmi, kas ietver vārdu “burlington”, attiecībā uz precēm, kuras līdzinās tām precēm, kuras tiek tirgotas prasītājas Londonas galerijā, no vidusmēra patērētāja skatījuma pats par sevi nevar ietekmēt šīs vietas komerciālo pievilcīgumu. Proti, kā to turklāt 2005. gada 7. jūlija spriedumā *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) ir precizējusi Tiesa (skat. iepriekš 30. punktu), šāda īpašība ir cieši saistīta ar “dažādiem [komerc]pakalpojumiem”, kurus sniedz veikalu nomnieki, kuri atrodas šajā galerijā, nevis ekskluzīvi šīs pēdējās minētās galerijas vārdā, kas turklāt atbilst, kā to apstrīdētajā lēmumā pamatoti ir norādījuši Apelācijas padome, citu arī ļoti labi pazīstamu vietu, kas atrodas šīs galerijas tuvumā, nosaukumiem, piemēram, *Burlington Gardens* vai *Burlington House*.
- 46 Visbeidzot, runājot par procesuālo kļūdu, kāda apstrīdētajam lēmumam esot raksturīga, ciktāl Apelācijas padome ir konstatējusi, ka vienīgi persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi apsvērumus, lai gan 2015. gada 12. novembrī arī prasītāja ir iesniegusi apsvērumus, ir jānorāda, pirmkārt, ka pēdējie minētie apsvērumi ir ietverti attiecīgās lietas materiālos un, otrkārt, ka tiesas sēdē *EUIPO* apstiprināja, ka minētos apsvērumus, kas bija ietverti arī *EUIPO* attiecīgajām instancēm pieejamos lietas materiālos, šīs pēdējās minētās ir pienācīgi ņēmušas vērā. Līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā nepamatots.
- 47 Runājot par prasītājas trešo iebildumu, atliek norādīt, ka no apstrīdētā lēmuma 33. un 34. punkta formulējuma izriet, ka Apelācijas padome formāli secināja, ka prasītāja gan ir iesniegusi apsvērumus, bet ka ar šiem pēdējiem minētajiem izskatāmajā lietā nevarēja tikt pierādīts, ka būtu izpildīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošanas nosacījumi, [un] it īpaši, lai pierādītu, ka ar preču zīmes izmantošanu varētu tikt netaisnīgi gūts labums no prasītājas agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas. Līdz ar to nevar piekrist iebildumam, kurš attiecas uz procesuālo noteikumu pārkāpumu.
- 48 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

- 49 Vispirms prasītāja norāda, ka Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā nekādi nav pamatojusi prasītājas argumenta, kura mērķis bija izskatāmajā lietā norādīt uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu, noraidīšanu. Turklāt minētajā lēmumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo, nepastāvot reputācijai minētās regulas 8. panta 5. punkta izpratnē, iebildumus atbilstoši šīs pašas regulas 8. panta 4. punktam līdz ar to būtu bijis jānoraida. Turpinājumā prasītāja uzskata, ka, ja valsts līmenī prasības saistībā ar maldinošu izmantošanu ietvaros ir izvirzīts “goodwill”, t.i., klientu piesaistes spēka, vērtējums, šis vērtējums nevar tikt ierobežots vienīgi ar pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem agrākās preču zīmes ir reģistrētas; turpretī tas tā ir, veicot reputācijas vērtējumu šīs pašas regulas 8. panta 5. punkta izpratnē. Prasītāja apgalvo, ka tā minētajā padomē katrā ziņā esot pierādījusi savu reputāciju (proti, savu *goodwill*) kā izsmalcināta tirdzniecības galerija. Kā pēdējo prasītāja apgalvo, ka šī padome ir pieļāvusi procesuālu kļūdu tajā notiekošā procesa laikā nedodot tā dalībniecēm jaunu iespēju iesniegt savus argumentus saistībā ar aplūkotās regulas 8. panta 4. punkta pārkāpumu.
- 50 *EUIPO* lūdz šo pamatu noraidīt.
- 51 Persona, kas iestājusies lietā, savukārt uzskata, ka dažus argumentus saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pareizu piemērošanu prasītāja ir izvirzījusi tikai tiesvedības Vispārējā tiesā stadijā un ka līdz ar to šī tiesa tos nevar ņemt vērā.
- 52 Vispirms ir jānoraida prasītājas argumenti, kas saistīti ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un tiesību tikt uzklautai pārkāpumu. Šie argumenti nav pamatoti.
- 53 Proti, no apstrīdētā lēmuma 36. un nākamajiem punktiem izriet ka Apelācijas padome ir veikusi dažādu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā noteikto nosacījumu analīzi un izskatāmajā lietā tā ir veikusi arī to nosacījumu analīzi, kas attiecas uz prasību saistībā ar maldinošu izmantošanu. Turklāt, runājot

par apstākli, ka procesa dalībniecēm neesot bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus par šiem nosacījumiem, no lietas materiāliem izriet, ka visa procesa EUIPO instancēs laikā prasītāja tomēr ir varējusi iesniegt savus apsvērumus.

- 54 Šajā ziņā, ja prasītāja Apelācijas padomē nav izklāstījusi iebildumu, kuru tā pati bija izvirzījusi procesā Iebildumu nodaļā, proti, Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu, tā Apelācijas padomei nevar pārņemt, ka pēdēja minētā nav lūgusi procesa dalībniecēm iesniegt papildu apsvērumus šajā jautājumā. Turklāt saskaņā ar atbilstošo judikatūru tiesības tikt uzklausītam nav piemērojamas attiecībā uz gala ziņojumu, pirms tas tiek pieņemts apelācijas kompetentajā padomē. Pēdējai minētajai nav pienākuma informēt procesa dalībniekus par saviem juridiskajiem secinājumiem, nedz pirms tā pasludina savus galīgo lēmumu, nedz arī tai ir jādod procesa dalībniekiem iespēja iesniegt apsvērumus par šiem secinājumiem vai pat iesniegt papildu pierādījumus (skat. spriedumu, 2012. gada 14. jūnijs, *Seven Towns/ITSB* (Septiņu dažādu krāsu kvadrātu attēls), T-293/10, nav publicēts, EU:T:2012:302, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Visbeidzot ir jāatgādina, ka faktu vērtējums ir jāveic lēmuma autoram. Tiesības tikt uzklausītam attiecas uz visiem šāda lēmuma pamatā esošajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, bet ne uz galīgo nostāju, ko iestāde ir paredzējusi paust (skat. spriedumu, 2005. gada 7. jūnijs, *Lidl Stiftung/ITSB – REWE-Zentral* (“Salvita”), T-303/03, EU:T:2005:200, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Runājot par prasītājas argumentāciju, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu, ir jāatgādina, ka atbilstoši šai tiesību normai apzīmējuma, kas nav preču zīme, īpašnieks var iebilst pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, ja minētais apzīmējums kumulatīvi atbilst šādiem četriem nosacījumiem: šis apzīmējums tiek izmantots komercdarbībā; tā mērogs nav tikai vietējs; tiesības uz šo apzīmējumu ir iegūtas saskaņā ar dalībvalsts, kurā tiek izmantots apzīmējums, tiesību aktiem pirms Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas; visbeidzot saskaņā ar šo apzīmējumu tā īpašniekam ir jābūt tiesībām aizliegt vēlākas preču zīmes izmantošanu. Šie nosacījumi ir kumulatīvi, kā rezultātā, ja apzīmējums neatbilst kādam no šiem nosacījumiem, iebildumus nevar apmierināt (spriedums, 2009. gada 30. jūnijs, *Danjaq/ITSB – Mission Productions* (“D^r. N^o”), T-435/05, EU:T:2009:226, 35. punkts).
- 57 Tā kā izskatāmajā lietā Apelācijas padome ir norādījusi, ka prasība saistībā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu, kas celta attiecībā pret neregistrētu, Apvienotajā Karalistē komercdarbībā izmantotu preču zīmi, var veidot agrākas tiesības Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta izpratnē (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 38. un 39. punktu).
- 58 Šajā ziņā ir ticis nospriests, ka saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībās paredzētās prasības saistībā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu tiesisko regulējumu attiecīgajam iebildumu iesniedzējam ir jāpierāda, ka ir izpildīti trīs nosacījumi, proti, pirmkārt, ka neregistrētā preču zīme vai attiecīgais apzīmējums ir ieguvis “goodwill”, otrkārt, ka vēlākās preču zīmes īpašnieka veiktais attēlojums ir maldinošs un, treškārt, ka aplūkotajam “goodwill” ir nodarīts kaitējums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 18. janvāris, *Tilda Riceland Private/ITSB – Siam Grains* (“BASmALI”), T-304/09, EU:T:2012:13, 19. punkts).
- 59 Tāpat ir jāsecina, ka apstrīdētā lēmuma 38. punktā Apelācijas padome tieši konstatēja šos trīs nosacījumus un ka prasītāja tostarp piekrīt, ka minētā padome pareizi ir identificējusi atbilstošās tiesību normas, kas attiecas uz prasību saistībā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu.
- 60 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu (tagad – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts) pierādīšanas pienākums EUIPO šajā ziņā ir uzlikts attiecīgajam iebildumu iesniedzējam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 29. marts, *Anheuser-Busch/Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 189. punkts).

- 61 Tādējādi no lietas materiāliem izriet, ka procesa Iebildumu nodaļā laikā prasītāja kā iebildumu iesniedzēja, izvirzot Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu, nav iesniegusi nepieciešamos faktiskos vai tiesiskos elementus, lai pierādītu, ka ir pienācīgi izpildīti ar šīs tiesību normas piemērošanu saistītie nosacījumi. Turklāt Apelācijas padomē tā ir vienīgi apgalvojusi, ka atstāj “spēkā savus Iebildumu nodaļā iesniegtos argumentus”, lai gan ir skaidrs, ka minētajā padomē šie argumenti katrā ziņā nav tikuši pamatoti ne no faktiskā, ne no tiesiskā viedokļa.
- 62 Tātad Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 39. punktā pamatoti uzskatīja, ka prasītāja nav pierādījusi, ka ir pienācīgi izpildīti nosacījumi, lai pamatotu prasību saistībā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu. Tā kā minētā padome nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai procesuālu kļūdu, otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

- 63 Prasītāja izvirza Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Tā būtībā uzskata, ka, pirmkārt, pastāv acīmredzama līdzība starp tās tirdzniecības galerijas sniegtajiem pakalpojumiem un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm, jo galapatērētāji izskatāmajā lietā esot vieni un tie paši. Šajā ziņā tā uzsver, ka vārdam “burlington” ir īpaša atšķirtspēja. Otrkārt, pretēji tam, ko apstrīdētā lēmuma 45. punktā ir apgalvojusi Apelācijas padome, prasītāja uzskata, ka, pat ja 35. klase attiecas arī uz tirdzniecības galerijas darbību, norāde “komplektēšana”, kas ietverta šīs klases formulējumā, aptverot drīzāk arī tirdzniecības galeriju pakalpojumus, nevis vispārējus mazumtirdzniecības pakalpojumus un ka līdz ar to tai neesot jāprecizē attiecīgās preces. Treškārt, prasītāja būtībā norāda, ka saskaņā ar *Intellectual Property Office* (Intelektuālā īpašuma biroja, Apvienotā Karaliste) preču zīmju rokasgrāmatu, kā arī saskaņā ar *High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division* (Augstā tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera nodaļa, Apvienotā Karaliste) judikatūru tai nebija pienākuma precizēt minētās preces.
- 64 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, lūdz noraidīt šo pamatu.
- 65 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam pieteikto preču zīmi neregistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, kas tiek apzīmēti ar abām preču zīmēm, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, ir sajaukšanas iespēja.
- 66 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēju veido risks, ka sabiedrība varētu domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena un tā paša uzņēmuma vai ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja būtu jāvērtē “visaptveroši”, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. spriedumu, 2003. gada 9. jūlijs, *Laboratorios RTB/ITSB – Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), T-162/01, EU:T:2003:199, 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 67 Proti, sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *Commercy/ITSB – easyGroup IP Licensing* (“easyHotel”), T-316/07, EU:T:2009:14, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo saikni starp tām. Šie faktori it īpaši ietver to raksturu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu. Var tikt ņemti vērā arī citi faktori, tādi kā attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés/ITSB – Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, EU:T:2007:219, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 69 Izskatāmajā lietā Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 44. punktā uzskatīja, ka prasītājas pakalpojumi un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces nav līdzīgas.
- 70 Pirmkārt, runājot par 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, ir skaidrs, ka, piemēram, starp veikalu un biroju iznomāšanas vai nekustamo īpašumu pārvaldīšanas pakalpojumiem un tādām precēm kā ziepes, bižutērijas preces vai ādas izstrādājumi nav nekādas līdzības. Otrkārt, runājot par 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, Savienības tiesa ir skaidri noteikusi, ka attiecībā uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem ir nepieciešams, lai pārdošanā piedāvātās preces tiktu konkrēti precizētas (skat. šajā nozīmē spriedumu, 2008. gada 24. septembris, *Oakley/ITSB – Venticinque* (“O STORE”), T-116/06, EU:T:2008:399, 44. punkts; šajā nozīmē un pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2005. gada 7. jūlijs, *Praktiker*, C-418/02, EU:C:2005:425, 50. punkts).
- 71 Nepastāvot nekādai precīzai norādei par precēm, kuras var tikt tirgotas dažādos tādu galeriju veidojošajos veikalos kā *Burlington Arcade*, nevar tikt veikta jebkāda šo pēdējo minēto veikalu asociācija ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes precēm, jo prasītājas izskatāmajā lietā saistībā ar “luksusa precēm” sniegtā definīcija nebija pietiekama, lai precizētu, par kādām precēm ir runa. Tādējādi, neesot šādam precizējumam, nav iespējams pierādīt līdzību vai papildinošo raksturu starp pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm, un precēm, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi.
- 72 Līdz ar to prasītājas arguments, saskaņā ar kuru attiecībā uz tirdzniecības galeriju pakalpojumiem nav nepieciešams precizēt attiecīgās preces, arī ir jānoraida, ievērojot to, ka šī sprieduma 34. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā 35. klases formulējumu, mazumtirdzniecības pakalpojumu jēdziens, kā Tiesa to ir interpretējusi 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) 34. punktā, ietver arī tirdzniecības galerijas sniegtos tirdzniecības pakalpojumus. Turklāt ir jānorāda, ka pārklāšanās starp galapatērētāju grupām nav pietiekama, lai pierādītu sajaukšanas iespēju, neesot nekādam precizējumam par precēm, kuras varētu tikt pārdotas galerijas telpās.
- 73 Visbeidzot, runājot par argumentu, kas saistīts ar Intelektuālā īpašuma biroja preču zīmju rokasgrāmatas, kā arī *High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division* (Augstā tiesa (Anglija un Velsa), Kanclera nodaļa) judikatūras piemērojamību, šim argumentam nav nozīmes, jo izskatāmajā lietā atbilstošā piemērojamā tiesību norma ir Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, un saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Eiropas Savienības preču zīmju sistēma ir autonoma sistēma, ko veido tai raksturīgo normu un mērķu kopums, jo tās piemērošana nav atkarīga ne no vienas valsts sistēmas (skat. spriedumu, 2014. gada 16. janvāris, *Message Management/ITSB – Absacker* (“ABSACKER of Germany”), T-304/12, nav publicēts, EU:T:2014:5, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tā kā nav izpildīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta minētie nepieciešamie nosacījumi, šis pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 75 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 76 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Tulliallan Burlington Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 6. decembrī.

[Paraksti]